

gen saadan samlet Oversigt har foreligget eller kunde foreligge, naakom beviser, at denne Nødvendighed først er kommen frem for dette Udvalg og ikke har været betragtet paa den Maade af de tidligere Lønningsudvalg. Der har nu i Løbet af de foregaaende Aar været fremsat Forslag paa Forslag til en Revision af de militære Lønninger, uden at nogenfinde disse Udvalg have krævet en saadan Sammenstilling som den, dette ærede Udvalg nu anser for uundgaelig nødvendig for at tilendebringe sit Arbejde. Jeg gad altsaa vide, hvorpaa det ærede Medlem vil støtte den Paaftand, at Regjeringen maatte kunne vide, at en saadan Sammenstilling var nødvendig, for at Udvalget kunde arbejde. Iøvrigt, dersom det ærede Udvalg fra først af havde haft den Opfattelse, at disse Oplysninger vare nødvendige, vil jeg spørge: Hvorfor var det saa ikke Udvalgets første Spørgsmaal til Regjeringen, at forlange en saadan Sammenstilling? Hvorfor fremkom først denne Begjæring længe efter, at Udvalget var nedsat? Naar det ærede Medlem bebrejdede Regjeringen, at den ikke langt tidligere var fremkommen med Forslag til Lov om en midlertidig Lønningsforbedring, i alt Fald for de Embedsmænd under Kultusministeriet, hvis Lønninger ikke ere foreslaaede reviderede i dette Aar, maa det ærede Medlem formodentlig have overhørt, at jeg før, da jeg havde Ordet, udtrykkelig angav Grunden dertil, nemlig den, at man ikke vilde fremkomme med disse forholdsvist ubetydelige Forslag om en midlertidig Lønningsforbedring, før man gennem Behandlingen af de store, forelagte Lønningslove havde faaet en Rettesnor for, hvad man passende kunde foreslaa i saa Henseende. En Feiltagelse har jeg ganske vist gjort mig skyldig i, som jeg maa gjøre Formanden for det store Lønningsudvalg (Høgsbro) Uskyldigt for. Naar jeg har nævnt og vistnok endog saa i Bemærkningerne til det her foreslaaede Forslag kun har talt om Udvalgets Arbejde i Singularis, burde jeg have talt i Pluralis. Jeg erkjender fuldstændig Rigtigheden af den Bemærkning, at det ikke blot er det Udvalg, Lønningsudvalget, som det ærede Medlem er Formand for, men ogsaa de andre Udvalg, som have at behandle andre Lønningers Revision, som jeg kunde have rettet mine Bemærkninger til. Det glæder mig, at jeg dog i eet Punkt kan være enig med det ærede Medlem, og at jeg kan gjøre ham en Uskyldigt for, hvad jeg har forjet mig mod ham eller rettere det Udvalg, hvis Formand han er. — Jeg har ingenlunde sagt, at man ikke kunde foretage Forandringer i de gjældende Lønningslove i de 10 Aar, inden hvilke Revisionen efter Loven skulde foretages. Det har jeg paa ingen Maade sagt, og jeg kunde saa meget mindre sige det, som det naturligvis er mig fuldstændig vel bekendt, at enkelte Forandringer ere skete, Forandringer, som iøvrigt ganske modsig det ærede Medlems Formening om, at man bestemt var af den Anskuelse,

at de Lønninger, der bleve fastsatte i 1870, var rumbelige; thi man kunde jo ikke vente mere end eet Aar eller to Aar høist, inden man maatte vedtage væsentlige Tillæg til disse Lønninger, for da man maatte erkjende, at man havde sat disse saa lavt, at Arbeidet ikke forsvaerlig kunde gjøres der for; men altsaa, man har ikke afventet og ikke kunnet afvente alle de 10 Aar — Revisionsfri- sten — førend man foreslog Forandringer, og jeg har aldrig sagt eller kunnet sige eller mene, at noget saadant Forslag ikke kunde fremkomme tidligere; men hvad jeg sagde før, var det, at Embedsmændene ikke kunde vente, at der vilde blive gjort Forslag til væsentlige Lønningsforbedringer og til Forandringer i deres Lønningsforhold overhovedet i de 10 Aar, som i Loven var bestemt at skulle hengaa inden Revisionen blev foretaget — ikke inden Revisionen kunde foretages, men inden den skulde foretages — og at det altsaa efter min Formening var en haard Skuffelse for Embedsmændene, naar man, efterat denne Tid var forløben, og Revisionsforslaget blev fremsat, ikke fik Noget ud deraf, forbi Arbeidet ikke blev tilendebragt, hvilket saa end Resultatet af Arbeidet vilde blive. Selvfølgelig har jeg heller ikke sagt, at Revisionen af en Lønningslov i og for sig maatte hidføre en Forhøjelse. Det ærede Medlem maa jo vistnok endog saa rent have forglemt, at et af de af mig fremsatte Lønningslovsrevisionsforslag ikke betinger en Forhøjelse, eller i alt Fald en Forhøjelse kun paa et ganske enkelt Punkt, som man kan betragte som forsvindende, — det er nemlig Hensyn til Amtsforvalterne. Dermed er ogsaa besvaret den Forestilling, der har gjort sig gjældende gennem et Par Udtalelser her, at det her fremsatte Forslag vilde give Lønningsforbedring til alle Embedsmænd. Det vil ifkum give Lønningsforbedring til de Embedsmænd, for hvem Lønningsforbedring er foreslaaet ved Revisionsforslaget, og saa til hele den ikke lille Gruppe af Embedsmænd, for hvilke der slet intet Forslag er fremkommet. Det har jo kun kunnet være med Tilfredsstillelse, at jeg har hørt, jeg tror alle de ærede Medlemmer, der have udtalt sig her, dog sluttet med, at de vilde sende dette Forslag videre, sendt det i Udvalg, men min Glæde derover vilde jo rigtig nok have været ifølb større, naar denne Udtalelse ikke saa jævnlig var bleven ledsaget af den Bemærkning, at Vedkommende, der vilde stemme for Sagens videre Fremme og Overgang til et Udvalg, dog absolut vilde stemme imod selve Sagen paa et senere Stadium. Jeg faa ikke sige Andet, end at jeg vil anmode de ærede Medlemmer, som allerede nu ere fuldstændig paa det Rene med sig selv om, at de overhovedet ikke vilde kunne stemme for en midlertidig Lønningsforbedring for det kommende Finantsaar, eller heller at stemme mod Lovforslaget og dets videre Fremme; thi der er i Virkeligheden intet undvæb, at en Sag slæbes videre gennem Tingene